

כתב תביעה מתוקן

התובעת:

אילנה אנדריאנוב, ת.ז. 346000672

מרחוב חרות 22, רמת גן

באמצעות ב"כ עו"ד אריאל פרייברג

מרחוב אבא הלל 7, רמת גן

טל': 7412358 - 03, פקס: 3180983-077

- נגד -

הנתבעות:

1. קרנית, קרן לפיצוי נפגעי תאונות דרכים

באמצעות ב"כ עו"ד אילן חגי ואח'

מרחוב זבוטינסקי 33, רמת גן

טל': 5759090-03; פקס: 5759091-03

2. הראל חברה לביטוח בע"מ

מרחוב אבא הלל 3, רמת גן

מהות התביעה:

נזיקין - נזקי גוף,

לפי חוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים,

התשל"ה – 1975.

סכום התביעה:

אינו ניתן להערכה – עד גובה סמכות בית המשפט

1. הנתבעת 1 הינה קרן סטטוטורית שתפקידה לפצות נפגעי תאונות דרכים ואחראית לפיצוי התובעת מכח סעיף 12 לחוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים.
2. הנתבעת 2 הינה חברה ביטוח הרשומה כחוק בישראל ובכל הזמנים הרלוונטיים לתביעה זו ביטחה את האוטובסים של חברת "דן".
3. ביום 27.1.19 רכבה התובעת על אופניה בדרכה לעבודה. בסביבות השעה 10:00 או בסמוך לכך, בדרך מנחם בגין בתל אביב, נפגעה התובעת מאוטובוס והיא נפלה ונחבלה (להלן: "התאונה").
4. יצויין כי נהג האוטובוס עצר לסייע אך לא השאיר לתובעת את פרטיו. התובעת פנתה הן באמצעות המשטרה, עירייה וגופים רלוונטיים נוספים והן באמצעות המדיה החברתית במטרה לאתר את זהות הרכב הפוגע אך פניותיה אלה לא נשאו פרי.
5. מבירור עם עד ראיה, מר דור דוידסון, אשר נסע באוטובוס אשר פגע בתובעת עלה כי במועד האירוע היה נוסע לעבודה בקווים שמספרם: 52, 57, 160, 54, 63. כל אלה הינם קווי חברת "דן" המבוטחים ע"י הנתבעת 2.

רצ"ב אישור משטרה, מסומן "1" ומהווה חלק בלתי נפרד מכתב התביעה.

6. לאחר התאונה טופלה התובעת בבית החולים איכילוב, בתל אביב, שם אובחנו חבלות לאורך זרוע ימין, בשורש כף יד ימין ובמרפק ימין. בדיקת הדמיה אשר כוונה לכף יד ימין הדגימה שבר אלכסוני במסרק אצבעות 4 – 5 עם תזוזה. התובעת שוחררה לביתה כשידה נתונה במתלה ובסד גבס בהמלצה להמשך מעקב רפואי בשאלה לניתוח, נטילת משככי כאבים ומנוחה.

רצ"ב דו"ח שחרור רפואי, מסומן "2 - 6" ומהווה חלק בלתי נפרד מכתב התביעה.

7. התובעת הופנתה לביצוע בדיקת CT אשר הדגימה כדלקמן: "קו שבר בחלקו הדיסטלי של המסרק הרביעי – שבר אלכסוני באספקט הדורסלי של העצם הנמשך עד מעט מעל המשטח הפרקי. בנוסף נראה שבר המתחיל ממרכז המטאקרפוס החמישי ונמשך דיסטלית לאיזור חלקה המקורב יותר של העצם ללא מעורבות משטח מפרקי". לאחר התייעצות הוחלט על המשך טיפול שמרני, יד מורמת, המשך מעקב רפואי במרפאת כף יד ומנוחה ממושכת.

רצ"ב תעודות מסומנות "7 – 10" ומהוות חלק בלתי נפרד מכתב התביעה.

8. התובעת המשיכה במעקב הרפואי במסגרת מרפאות החוץ של בית החולים. התובעת התלוננה על תחושה של רדימות באצבעותיה ונמצא כי הגבס בהיפראקסטנציה מוגברת, הגבס הוחלף והוחלט על גיבוס לחודש נוסף. כן, הופנתה התובעת לביצוע טיפולי פיזיותרפיה וריפוי בעיסוק, כמו גם מנוחה בת חודשיים נוספים.

רצ"ב תעודות רפואיות, מסומנות "11 – 16" ומהוות חלק בלתי נפרד מכתב התביעה.

9. התובעת ביצעה טיפולי פיזיותרפיה וריפוי בעיסוק, אך המשיכה לסבול מרדימות באצבעות 4-5 והוחלט להפנותה להמשך מעקב רפואי וביצוע בדיקת EMG.

רצ"ב תעודות רפואיות, מסומנות "17 – 37" ומהוות חלק בלתי נפרד מכתב התביעה.

10. בעקבות התאונה פנתה התובעת בתביעה לתשלום דמי פגיעה והכרה בתאונה כתאונת עבודה, התאונה הוכרה כתאונת עבודה. בהמשך פנתה התובעת בתביעה לקביעת דרגת נכות למוסד לביטוח לאומי.

11. ועדה רפואית אשר בדקה את התובעת ביום 1.1.20 קבעה נכויות זמניות כדלקמן:

א. 30% מיום 29.4.19 ועד ליום 31.8.19.

ב. 20% מיום 1.9.19 ועד ליום 31.12.19.

ג. 10% מיום 1.1.20 ועד ליום 31.3.20.

12. ועדה רפואית אשר התכנסה ביום 11.3.20 קבעה את נכותה של התובעת בשיעור של 10% לצמיתות לפי סעיף ליקוי 35(1)ב, וזאת, החל מיום 1.4.20.

רצ"ב אישור הכרה, פרוטוקולי הועדות הרפואיות והחלטותיהן, מסומנים "38 – 48" ומהווים חלק בלתי נפרד מכתב התביעה.

13. מאז התאונה סובלת התובעת מכאבים ומהגבלה בתנועות זרוע וכף יד ימין, מהירדמות באצבעות וחולשה, מקושי בביצוע תפקודים ידניים, מקושי בהרמה ובאחיזת חפצים, קושי בביצוע פעולות הדורשות תנועות ידיים עדינות, מכאבים עזים, קושי בהירדמות ובשינה רציפה והטיפולים בה צפויים להימשך גם בעתיד.

14. התובעת מעצבת גרפית בעיסוקה, עבודה הכרוכה מעצם טיבה וטבעה בביצוע פעולות ידניות עדינות ומדויקות, מחמת התאונה ותוצאותיה מתקשה התובעת בביצוע עבודתה, נזקקת להפוגות ממושכות במהלכה ונגרמו לה הפסדי שכר.

15. מחמת התאונה ותוצאותיה, ובשים לב לאופי פגיעתה, מתקשה התובעת בהתניידות באמצעות אופניים והיא נזקקת להוצאות מוגברות בגין הסעות מיוחדות ומוניות והיא תיזקק להם גם בעתיד.

16. מאז התאונה מוגבלת התובעת בביצוע פעולות יומיומיות שונות ובניהול משק ביתה, נזקקת לעזרת הזולת ותיזקק לה גם בעתיד.

17. להלן פירוט נזקי התובעת:

א. נזק מיוחד:

1	הפסדי השתכרות בעבר -	₪ 135,000
2	עזרת הזולת בעבר -	₪ 22,000
3	הוצאות רפואיות ופארא רפואיות ונסיעות לטיפולים בעבר -	₪ 6,500
4	הוצאות בגין נסיעות וניידות -	₪ 18,350

ב. נזק כללי:

כבי' בית המשפט מתבקש לפסוק לתובעת פיצוי הולם בגין נזקה, בין היתר, בראשי הנזק הבאים:

(1) הפסדי השתכרות בעתיד, על-פי מידת מוגבלותה התפקודית של התובעת, או, לחילופין, בהתאם לשיעור נכותה הרפואית, לרבות הפסדים בתקופת הפנסיה.

(2) עזרת הזולת בעתיד.

(3) הוצאות רפואיות ונסיעות לטיפולים בעתיד.

(4) פיצוי בגין נזקה הלא ממוניים של התובעת.

18. הנתבעת 2 חייבת לפצות את התובעת בהיותה מבטחת השימוש ברכב בעת התאונה.

19. הנתבעת 1 חייבת לפצות את התובעת מכוח חובתה החוקית כמפורט לעיל.

20. כל הטענות בכתב תביעה זה נטענות במצטבר או לחילופין, הכל לפי תכנון והקשרן.

21. לבית משפט נכבד זה הסמכות לדון בתביעה על פי מהותה, ערכה ומקום ניהול עסקי הנתבעות.

22. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד להזמין את הנתבעות לדין ולחייבן לפצות את התובעת כמפורט לעיל, בצירוף ריבית חוקית מרבית והפרשי הצמדה מלאים מיום הגשת התביעה ועד לתשלום בפועל, ולרבות הוצאות המשפט, שכ"ט עו"ד ומע"מ.

אריאל פרייב"ר, עו"ד
ב"כ התובעת